

[Merete Bjørn Hanssen.]

mill. kr. Da forslaget udtrykkelig ikke omfatter det kgl. teaters forhold, som er ordnet ved særlig lov, vil det ikke umiddelbart fremgå, om kulturministeren nu bevidst sætter ind på en bedre balance, men måske vil det være muligt for ministeren at oplyse tinget noget nærmere om sine tanker herom i dag.

Da økonomien jo er et centralt punkt i den løbende teaterdebat, finder jeg det rimeligt her ved førstebehandlingen at bruge endnu nogle ord på lovforslagets økonomiske aspekter. Den betydelige udvidelse af statens økonomiske støtte til teaterlivet på et tidspunkt, hvor regeringen i øvrigt målbevidst søger at holde udgiftssiden i tømme, er for mig at se et glædeligt udtryk for, at der nu tillægges kulturpolitikken voksende betydning. I venstres debatoplæg til partiets nye principprogram understreger vi, at samfundets velstand og trivsel ikke kun måles i nationalproduktets størrelse, men også ved de vilkår, som bydes mennesker for at trives i arbejde og fritid. Vi fremhæver, at mulighederne for en bedre trivsel og større velstand må udformes i et samspil mellem synspunkter fra den økonomiske politik og synspunkter fra andre dele af en samlet fremskridtspolitik, her først og fremmest kulturpolitikken.

De ekstra 6 mill. kr., som det i denne omgang er muligt at få frem gennem dette samspil til en forøgelse af teatervirksomheden over hele landet, fordeles i henhold til lovforslaget med hovedvægten lagt på fire områder, som jeg gerne særlig vil fremhæve.

Det største enkeltbeløb, knap 1½ mill. kr., tænkes anvendt til støtte for det, der med lovforslagets ord hedder anden teatervirksomhed. Det er de få tilbageværende private store scener i København, der nu rammes af en tilsyneladende uafvendelig international udvikling, og så skoven af mindre scener, som i disse år opfylder nyopståede behov både kunstnerisk, publikums-mæssigt og miljømæssigt. Man har vel lov at sige, at i de lakoniske ord „anden teater-

virksomhed“ ligger meget af dagens teater-spænding mellem det etablerede og det ikke-etablerede teater gemt. Derfor er det rigtigt, at den største sum går til netop dette spændingsområde, og derfor er det måske forståeligt, at det må volde os lovgivere svære vanskeligheder at finde frem til de objektive kriterier, som vi helst så fremstå i krystallklare paragraffer.

Det kan ikke formuleres, så det dækker overalt på dette mangfoldige område, men en linje kan angives, som det er sket gennem tilskudsbestemmelserne i § 18. Her lettes scenerne for halvdelen af de godkendte driftsudgifter til selve teaterbygningen, og der skabes en tilskyndelse til gennem abonnementsystemet at spænde et sikkerhedsnet ud under en hel sæsons forestillinger med den større frihed til at lægge repertoire, dette kan indebære.

Dette forslag er allerede blevet udsat for megen og megen modstridende kritik, men det er mig magtpåliggende at understrege, at det helt overvejende formål med en øget statsstøtte til teaterlivet er at sikre mulighederne for, at stadig flere mennesker overalt i landet skal kunne komme i direkte forbindelse med teaterkunsten, sådan som den kun kan opleves gennem konfrontationen mellem scene og sal, enten denne konfrontation sker på etableret vis eller på nyetableret facon. Heri ligger, at mange teaterformer må kunne støttes, men heri ligger ikke, at kun teaterformer, der søges af mange, kan få støtte. Jeg tror, vi i udvalget må arbejde os igennem, om vores hensigter på dette område rigtigt opfyldes med den udformning, lovforslaget har fået.

Den næste store merudgift efter lovforslaget følger af § 16, teater for børn og unge. Denne nye investering i fremtidens teaterpublikum anser mit parti for overordentlig betydningsfuld. Navnlig finder vi det rigtigt, at denne teatervirksomhed nu decentraliseres, og at vi kommer i gang med at opbygge et kunstnerisk mangfoldigt børneteater.

Det sidste større beløb, som jeg vil frem-